

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KAOS GL / TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru no. 4982/07)

KARAR

STRAZBURG

22 Kasım 2016

İşbu karar Sözleşme'nin 44 § 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecek olup bazı şekli değişikliklere tabi tutulabilir.

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2017. Bu gayri resmi çeviri, Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, İnsan Hakları Daire Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

Kaos GL / Türkiye davasında,*Görevde olan Başkan,*

Nebojša Vučinić,

Yargıçlar,

Işıl Karakaş,

Paul Lemmens,

Valeriu Griţco,

Ksenija Turković,

Jon Fridrik Kjølbro,

Georges Ravarani,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdürü*, Stanley Naismith'in katılımıyla Daire olarak toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), 18 Ekim 2016 tarihinde gerçekleştirdiği kapalı oturumdaki müzakereler sonucunda anılan tarihte aşağıdaki kararı vermiştir:

USUL

1. Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan davanın temelinde, Türk hukukuna tabi bir dernek olan Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği'nin ("başvuran") 26 Ocak 2007 tarihinde İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması'na İlişkin Sözleşme'nin ("Sözleşme") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvuru (No. 4982/07) bulunmaktadır.

2. Başvuran, Ankara Barosu'na bağlı Avukat, O. Aydın Gökteş tarafından temsil edilmiştir. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

3. Başvuran özellikle, gey ve lezbiyen kültürünü tanıtmak amacıyla yayınladığı derginin 28. sayısının tüm nüshalarına yerel makamlar

tarafından el konulması nedeniyle ifade özgürlüğü hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

4. Başvuru, 16 Haziran 2009 tarihinde Hükümete tebliğ edilmiştir.

5. Başkan'ın davaya müdahil olmalarına izin verdiği, Madde 19 (*Article 19*), Küresel Mücadeleler ve Hukuk için Miller Enstitüsü (*The Miller Institute for Global Challenges and the Law*) ve İnsan Hakları İzleme (*Human Rights Watch*) örgütlerinden görüşler alınmıştır (Sözleşme'nin 36. maddesinin 2. fıkrası ve Mahkeme İçtüzüğü'nün 44. maddesinin 2. fıkrası). Hükümet, bu görüşlere cevap vermiştir (İçtüzüğün 44. maddesinin 5. fıkrası).

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

6. 1994 yılında kurulan başvuran derneğin merkezi Ankara'da bulunmaktadır. Başvuran, Türkiye'de lezbiyen, gey, biseksüel ve transseksüel topluluğun (LGBT) haklarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Başvuran, 1994 yılından beri Türk LGBT topluluğunu ilgilendiren konuları ele alan, *Kaos GL* isimli üç aylık bir dergi yayımlamaktadır.

A. Kaos GL dergisinin 28. sayısına el konulması

7. Ankara Cumhuriyet Savcısı, 21 Temmuz 2006 tarihinde, Basın Kanunu'nun 25. maddesinin 1. fıkrasına dayanarak, yayımlanmadan önce *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının üç nüshasına el koymuştur. Derginin bu sayısı, "Cinselliğin görselliği, görselliğin cinselliği: pornografi" konusuna yer vermiştir. Söz konusu sayı, bazılarına göre açık resimlerin bulunduğu, homoseksüalite ile ilgili pornografi hakkında yazılar ve röportajlar içermektedir.

8. Aynı gün, Ankara Cumhuriyet Savcısı, Anayasa'nın 28. maddesine ve Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 162. maddesine dayanarak, yayımlanmadan önce *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının tüm nüshalarının toplatılmasına karar verilmesi için Ankara Sulh Ceza Mahkemesi'ne başvurmuştur.

9. Yine aynı gün, Sulh Ceza Mahkemesi, savcının talebini kabul etmiş ve ceza soruşturması için derginin 28. sayısının tüm nüshalarının toplatılmasına karar vermiştir. Sulh Ceza Mahkemesi, bu sayının "pornografi" dosyası çerçevesinde yayımlanan bazı yazı ve resimlerin içeriğinin genel ahlakın korunması ilkesine aykırı olduğu kanaatine varmıştır.

10. 24 Temmuz 2006 tarihinde, *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının 375 nüshasına el konulmuştur.

11. Belirtilmeyen bir tarihte, başvuranın avukatı bu karara karşı Ankara Asliye Ceza Mahkemesi'nde itiraz etmiştir. Başvuranın avukatı öncelikle, ihtilaf konusu yazıların, pornografinin bilimsel, kültürel ve sanatsal bir eleştirisi olduğunu ve söz konusu yazıların, pornografinin niteliği ve ortaya çıkma şekilleri, pornografi ve homoseksüalite arasındaki ilişkiler ve aynı zamanda kadınların pornografiye bakışı hakkındaki bir düşüncüyü içerdiğini ileri sürmüştür. Avukat, bu sayının gazeteciler, yazarlar, akademisyenler ve sanatçılara bu konu hakkında kendi düşüncelerini ifade etme imkânı verdiğini ve dolayısıyla söz konusu yazıların Sözleşme'yle güvence altına alınan ifade özgürlüğü hakkının korunması altında olduğunu ifade etmiştir. Mahkeme'nin konuya ilişkin içtihadına atıfta bulunarak, söz konusu avukat, pornografiye ilişkin yasakların yalnızca, kişilerin bilhassa reşit olmayanların cinsel istismara uğramasını ve şiddeti önleme amacı taşıması halinde kabul edilebilir olduğunu ileri sürmüştür.

12. Avukat ayrıca, derginin nüshalarının toplatılmasının Basın Kanunu'nun 25. maddesine aykırı olduğunu iddia etmiştir. Avukat, yukarıda belirtilen hükmün, kendi ifadesine göre, bir yandan, ceza soruşturmasının açılması amacıyla Cumhuriyet savcısı veya polis tarafından bir yayının üç

nüshasının toplatılması ve diğer yandan, Atatürk aleyhine ve Atatürk'ün devrim kanunlarına karşı işlenen suçlar ve anayasal düzeni devirme, askeri kanunlara riayet etmeme, halkı askerlik hizmetini yerine getirmemeye teşvik etme ve halkı kine, düşmanlığa ve suç işlemeye teşvik etme suçları nedeniyle açılan bir ceza soruşturması ya da ceza davası çerçevesinde bir yayının tüm nüshalarının toplatılması yönünde yayınların toplatılmasına ilişkin iki olasılığı öngördüğünü belirtmiştir.

Avukat ayrıca, müstehcenlik suçunun bir derginin tüm nüshalarının toplatılmasına yol açabilecek suçlara ilişkin listede yer almadığını ifade etmiştir.

13. Son olarak, başvuranın avukatı, Sulh Ceza Mahkemesi'nin, derginin nüshalarının toplatılması yönündeki kararında, kendi bakış açısına göre çok soyut olan genel ahlaka aykırılık gerekçesine dayanmasından şikâyet etmiştir. Avukat, mahkemenin söz konusu yayında yer alan hangi yazı ve hangi resmin genel ahlaka aykırı olduğunu belirtmesi ve bunların neden genel ahlaka aykırı olduğunu açıklaması gerektiğini ileri sürmüştür.

14. Ankara Asliye Ceza Mahkemesi, 28 Temmuz 2006 tarihinde itirazı reddetmiştir. Gerekçelerinde, söz konusu mahkeme, dosyanın içeriğini ve Sulh Ceza Mahkemesi'nin gerekçesini dikkate alarak, toplatma kararının usul ve kanuna uygun olduğunu belirtmiştir.

B. Derneğin başkanı ve derginin yazı işleri müdürü hakkında açılan ceza davası

15. 18 Kasım 2006 tarihli iddianameyle, Ankara Cumhuriyet Savcısı, başvuran derneğin başkanı ve *Kaos GL* dergisinin yazı işleri müdürü olan Umut Güner'i, Ceza Kanunu'nun 226. maddesinin 2. fıkrasına dayanarak, basın yoluyla müstehcen görüntüler yayımlamakla suçlamıştır. Ankara Cumhuriyet Savcısı, derginin 28. sayısının 15. sayfasında yayımlanan resmin açıkça müstehcen ve pornografik nitelikte olduğu ve kendi ifadesine

göre, bilirkişi incelemesini gerektirmediği kanaatine varmıştır. Savcı, bu resmin cinsel organları görünen iki erkek arasındaki bir cinsel eylemi gösterdiği ve bununla birlikte, söz konusu resmin Cumhuriyet savcısının bakış açısına göre, içeriği antipornografik olan bir yazıda yer aldığını belirtmiştir.

16. Yazıyı kaleme alan ve ihtilaf konusu resmi yapan Taner Ceylan, 8 Şubat 2007 tarihinde Ankara Asliye Ceza Mahkemesi'nde ifade vermiştir. Taner Ceylan, söz konusu yazıyı ve resmi dergiye gönderdiğini, bu resmin daha önce 18 yaşından küçük olanlara yönelik bir uyarıyla birlikte gösterildiğini ve dergiye bu türden bir uyarı bulunmaksızın bu resmi yayımlaması için izin ya da onay vermediğini ifade etmiştir.

17. Ankara Asliye Ceza Mahkemesi, 28 Şubat 2007 tarihinde, Umut Güner'in atfedilen suçtan beraat etmesine karar vermiştir. Ankara Asliye Ceza Mahkemesi öncelikle, resmi yapan kişinin beyanlarını, dosyanın içeriğini ve Yargıtay'ın konuya ilişkin yerleşik içtihadını göz önünde bulundurarak, derginin 18 yaşından küçük olanlara yönelik bir uyarıyla birlikte yayımlanması gerektiği kanısına varmıştır. Aynı mahkeme ardından, söz konusu suç oluşturulan unsurların bir araya gelmediği, zira derginin nüshalarına yayımlanmadan önce el konulduğu kanaatine varmıştır. Söz konusu mahkeme ayrıca karar kesinleştğinde, derginin el konulan 378 nüshasının sanığa teslim edilmesine karar vermiştir.

18. Yargıtay, 29 Şubat 2012 tarihinde Asliye Ceza Mahkemesi'nin kararını onamıştır.

II. İLGİLİ İÇ HUKUK

A. Anayasa

19. Anayasa'nın sırasıyla "Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti", "Bilim ve sanat hürriyeti" ve Basın hürriyeti" başlıklı 26, 27 ve 28. maddelerinin somut olaya ilişkin kısımları aşağıdaki gibidir:

Madde 26

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resm makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.

Bu hürriyetlerin kullanılması, mill güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin lkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usulünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğne uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir.

(...)"

Madde 27

"Herkes, bilim ve sanatı serbestçe öğrenme ve öğretme, açıklama, yayma ve bu alanlarda her türlü araştırma hakkına sahiptir.

(...)"

Madde 28

"Basın hürdür, sansür edilemez. Basımevi kurmak izin alma ve mali teminat yatırma şartına bağlanamaz.

Devlet, basın ve haber alma hürriyetlerini sağlayacak tedbirleri alır.

Basın hürriyetlerinin sınırlanmasında, anayasa'nın 26 ve 27nci maddeleri hükümleri uygulanır.

(...)

Süreli veya süresiz yayınlar, kanunun gösterdiği suçların soruşturma veya kovuşturmasına geçilmiş olması hallerinde hâkim kararıyla; Devletin lkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün, mill güvenliğin, kamu düzeninin, genel ahlâkın korunması ve suçların önlenmesi bakımından gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de

kanunun açıkça yetkili kıldığı merciin emriyle toplatılabilir. Toplatma kararı veren yetkili merci, bu kararını en geç yirmidört saat içinde yetkili hâkime bildirir; hâkim bu kararı en geç kırksekiz saat içinde onaylamazsa, toplatma kararı hükümsüz sayılır.

Sürelili veya süresiz yayınların suç soruşturma veya kovuşturması sebebiyle zapt ve müsaderesinde genel hükümler uygulanır (...)"

B. Ceza Muhakemesi Kanunu

20. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun "Soruşturmada Cumhuriyet savcısının hâkim kararı istemi" başlıklı 162. maddesi aşağıdaki şekildedir:

"Cumhuriyet savcısı, ancak hâkim tarafından yapılabilecek olan bir soruşturma işlemine gerek görürse, istemlerini bu işlemin yapılacağı yerin sulh ceza hâkimine bildirir. Sulh ceza hâkimi istenilen işlem hakkında, kanuna uygun olup olmadığını inceleyerek karar verir ve gereğini yerine getirir."

C. Basın Kanunu

21. 9 Haziran 2004 tarihli Basın Kanunu'nun "El koyma, dağıtım ve satış yasağı" başlıklı 25. maddesinin somut olaya ilişkin kısımları aşağıdaki gibidir:

"Soruşturma için sübut vasıtası olarak her türlü basılmış eserin en fazla üç adedine Cumhuriyet savcısı, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kolluk el koyabilir.

Soruşturma veya kovuşturmanın başlatılmış olması şartıyla 25.7.1951 tarihli ve 5816 sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanunda, Anayasanın 174 üncü maddesinde yer alan inkılâp kanunlarında, 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 146 ncı maddesinin ikinci fıkrasında (devletin güçlerine karşı suç), 153 üncü maddesinin birinci ve dördüncü fıkralarında (askeri kanunlara karşı suç), 155 inci maddesinde (halkı kanuna uymamaya ve askerlik görevini yerine getirmemeye tahrik) ve, 311 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında (suç işlenmesine tahrik), 312 nci maddesinin ikinci ve dördüncü fıkralarında (halkı kin ve düşmanlığa tahrik), 312/a maddesinde (halk arasında korku ve panik yaratmak amacıyla tehdit) ve 12.4.1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun 7 nci maddesinin ikinci ve beşinci fıkralarında (terör örgütü lehine propaganda) öngörülen suçlarla ilgili olarak basılmış eserlerin tamamına hâkim kararıyla el konulabilir. (...)"

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

I. SÖZLEŞME’NİN 10. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

22. Sözleşme’nin 10. maddesine dayanarak başvuran, *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının toplatılmasının ifade özgürlüğü hakkını ihlal ettiğini iddia etmektedir. Başvuran ayrıca, derneğin başkanı ve derginin yazı işleri müdürü olan Umut Güner hakkında açılan ceza davasının, ilgilinin kendi ifadesine göre, gelecekteki editoryal faaliyetleri üzerinde oluşturabileceği caydırıcı etki nedeniyle ifade özgürlüğü hakkına ağır bir müdahale teşkil ettiğini ileri sürmektedir.

23. Sözleşme’nin 6. maddesinin 1. fıkrası açısından, başvuran, yerel mahkemeleri toplatmaya ilişkin kararlarını yeterince gerekçelendirmemekle suçlamaktadır.

24. Olay ve olguların hukuki nitelendirmesi konusunda takdir yetkisine sahip olan Mahkeme, bu şikâyetlerin yalnızca Sözleşme’nin 10. maddesi açısından incelenmesinin uygun olacağı kanısına varmaktadır. Söz konusu maddenin somut olaya ilişkin kısımları aşağıdaki gibidir:

"1. Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir. Bu hak, kamu makamlarının müdahalesi olmaksızın ve ülke sınırları gözetilmeksizin, kanaat özgürlüğünü ve haber ve görüş alma ve de verme özgürlüğünü de kapsar. (...)

2. Görev ve sorumluluklar da yükleyen bu özgürlüklerin kullanılması, yasayla öngörülen ve demokratik bir toplumda (...) ahlakın korunması (...) için gerekli olan bazı formaliteler, koşullar, sınırlamalar veya yaptırımlara tabi tutulabilir."

A. Kabul edilebilirlik hakkında

25. Mahkeme, başvuranın şikâyetlerinden birinin, derneğin başkanı ve *Kaos GL* dergisinin yazı işleri müdürü olan Umut Güner hakkında açılan ceza davasıyla ilgili olduğunu kaydetmektedir.

26. Mahkeme, yerleşik içtihadından, bir derneğin, Sözleşme'nin kendi üyelerine tanıdığı haklara zarar veren tedbirler nedeniyle mağdur olduğunu ileri süremeyeceğinin anlaşıldığını hatırlatmaktadır (bakınız, gerekli değişikliklerin yapılması şartıyla (*mutatis mutandis*), *Otto-Preminger-Institut/Avusturya*, 20 Eylül 1994, § 39, A serisi No. 295-A, *İzmir Savaş Karşıtları Derneği ve diğerleri/Türkiye* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 46257/99, 23 Eylül 2004, *Chambovet ve diğerleri/Fransa* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 11382/85, 12 Ekim 1988, *Noack ve diğerleri/Almanya* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 6346/99, AİHM 2000-IV, *Otomobil Satıcılarını Koruma Derneği ve Birliği, Abîd ve diğer 646 başvuru/Romanya* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 34746/97, 10 Temmuz 2001, ve *Associação dos Investidores do Hotel Apartamento Neptuno ve diğer 220 başvuru/Portekiz* (kabul edilebilirlik hakkında karar) No. 46336/09, 27 Eylül 2011; yine bakınız, *F. Santos Lda. ve Maria José Fachadas/Portekiz* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 49020/99, AİHM 2002-X).

27. Mahkeme dolayısıyla, somut olayda başvuranın Umut Güner hakkında açılan ceza davası nedeniyle mağdur olduğunu ileri süremeyeceği sonucuna varmaktadır.

28. Başvurunun Umut Güner hakkında açılan ceza davasına ilişkin kısmının, Sözleşme hükümleriyle kişi yönünden (*ratione personae*) bağdaşmadığı ve Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi uyarınca reddedilmesi gerektiği sonucuna varılmaktadır.

29. Başvurunun geri kalan kısmının Sözleşme'nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi anlamında açıkça dayanaktan yoksun olmadığını ve başka açılardan bakıldığında herhangi bir kabul edilemezlik gerekçesinin bulunmadığını tespit ederek Mahkeme, bu kısmın kabul edilebilir olduğunu belirtmektedir.

B. Esas hakkında

1. Tarafların iddiaları

a) Başvuran

30. Başvuran öncelikle, *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının "Cinselliğin görselliği, görselliğin cinselliği: pornografi" konusuna yer verdiğini, pek çok yazar, akademisyen, feminist militan, ressam ve fotoğrafçının katkılarını içerdiğini ve katkıda bulunan bu kişilerin, LGBT topluluğuna mensup kişilerin hayatında pornografinin yerini eleştirel bir biçimde ele aldıklarını ifade etmektedir. Başvuran, yerel makamlar tarafından söz konusu sayının sansürlenmesine derginin 15. sayfasında yayımlanan bir resmin sebep olduğunu ve bu resmin "Dokunmadan aşk" başlıklı yazıda yer aldığını belirtmektedir. Başvuran, ihtilaf konusu yazının ve resmin Taner Ceylan'ın eseri olduğunu, ilgilinin tanınmış bir ressam olduğunu, eserlerinin birçok ülkede sanat sergileri vesilesiyle gösterildiğini ve ilgilinin aynı zamanda, İstanbul Güzel Sanatlar Fakültesi'nde konferansçı olduğunu ifade etmektedir. Başvuran ayrıca, "Taner Taner" başlıklı söz konusu resmin, Başbakan ve Kültür Bakanı'nın himayesi altında Eylül-Kasım 2005 tarihleri arasında yapılan 8. İstanbul Bienali'nde sergilendiğini belirtmektedir.

31. Başvuran, ifade özgürlüğü hakkını kullanmasına yönelik yapılan müdahaleden dolayı mağdur olduğunu ve bu türden bir müdahalenin kanunla öngörüldüğünün kabul edilemeyeceğini ileri sürmektedir. Nitekim başvurana göre, Ceza Kanunu'nun 226. maddesinin içeriği, özellikle yerel mevzuat ve içtihatlar tarafından tanımlanmayan müstehcenlik kavramı

bakımından belirsiz ve muğlaktır. Başvuran, sonuç olarak bu hükmün öngörülebilir olarak görülemeyeceği kanısına varmaktadır.

32. Başvuran üstelik derginin nüshalarının toplatılmasının yasal olmadığını, zira kendi ifadesine göre, müstehcenlik suçunun, Basın Kanunu'nun 25. maddesinin 2. fıkrasında, ceza soruşturması çerçevesinde bir yayının bütün nüshalarının toplatılmasına imkân veren suçlara ilişkin listede yer almadığını ileri sürmektedir. Başvuran, bu iddiayı, toplatma kararına ilişkin yapılan itiraz sırasında sunduğunu ve Asliye Ceza Mahkemesi'nin bu hususu dikkate almadığını eklemektedir.

33. Başvuran aynı zamanda, ihtilaf konusu yayın hakkında yerel makamlar tarafından alınan tedbirlerin tek amacının, reşit olmayanların ve genel ahlakın korunması bahanesiyle, Türkiye'de LGBT topluluğunu ilgilendiren konular hakkında toplumsal tartışmayı önlemek olduğunu savunmaktadır. Başvuran ayrıca Hükümeti, Sözleşme'nin 10. maddesinin 2. fıkrasına uygun olan ve ifade özgürlüğü hakkını kullanmasında maruz kaldığını iddia ettiği müdahaleyi haklı gösteren meşru bir amacı belirtmemekle suçlamaktadır.

34. Başvuran aynı zamanda, yerel mahkemelerin, derginin nüshalarına el konulmasını reşit olmayanların ve genel ahlakın korunmasıyla haklı göstermelerinden ve mahkemelerin herhangi bir gerekçe ya da incelemeyle, söz konusu yayının kendi ifadesine göre soyut olan bu kavramlar bakımından önemli bir zarara yol açtığını kanıtlamamalarından şikâyet etmektedir. Başvuran, Hükümete göre, kendisinin başkasının özgürlüklerinin yok edilmesini amaçladığını, bir dergi yayımlayarak toplumun tamamına hitap ettiğini ve bu nedenle, artan görev ve sorumluluklarının bulunduğunu ifade etmektedir. Başvuran, Hükümeti kendi görüşleri çerçevesinde bu bağlamda herhangi bir açıklama sunmamakla suçlamaktadır.

35. Başvuran, derginin 15. sayfasında yayımlanan ihtilaf konusu resmi müstehcen olarak değerlendirmemekte ve yalnızca bu resmin

yayımlanmasının, derginin tamamını reşit olmayanlar için tehlikeli bir hale getirmediği kanaatine varmaktadır. Başvurana göre, ihtilaf konusu resim, her ikisi de ressamın kendisi olan iki erkek arasındaki cinsel eylemi mecazi şekilde göstermekte, sanatsal nitelikler taşımakta ve uygunsuz şekilde bir cinsel eylem sahnesini teşkil etmemektedir. Başvuranın bakış açısına göre, bu resmi yapan kişi, kendi sanatı aracılığıyla, pornografinin, tıpkı resim gibi, içsel arayışın bir sonucu olduğu yönündeki fikri anlatmaya çalışmıştır. Başvurana göre, derginin söz konusu resme odaklanmış bir şekilde değil, bir bütün olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

36. Başvuran diğer yandan, *Kaos GL*'nin uzmanlaşmış bir dergi olduğunu, Türkiye'deki LGBT topluluğunu ve dolayısıyla bilgili ve belirli bir toplumu hedeflediğini belirtmektedir. Başvuran, derginin çok sayıdaki nüshasının kapalı zarf içinde abonelere ulaştırıldığını ve bu nüshaların yalnızca küçük bir kısmının Ankara ve İstanbul gibi büyük şehirlerde gazete bayilerinde satıldığını ifade etmektedir. Başvuran dolayısıyla, derginin çocukların eline geçme veya halkın protestosuna yol açma ihtimalinin göz ardı edilebilir olduğunu ileri sürmektedir.

37. Başvuran son olarak, her halükarda, derginin bütün nüshalarının toplatılmasının orantısız bir tedbir olduğunu ve toplumun söz konusu yayına ulaşmasını kesin olarak engelleyen ağır bir müdahale teşkil ettiğini iddia etmektedir. Başvuran, merciler tarafından el konulan nüshaların, kendi görüşlerini gönderdiği 23 Mart 2010 tarihinde halen kendisine geri verilmemiş olduğunu ve her halükarda, ihtilaf konusu sayının nüshalarının iade edilmesinin müdahaleye ilişkin etkin bir telafi yolu teşkil edemeyeceğini, zira kendi ifadesine göre, söz konusu sayının içeriğinin yayımlanmak için çok eski olduğunu belirtmektedir.

b) Hükümet

38. Hükümet öncelikle, ifade özgürlüğü bahanesiyle başkasının özgürlüklerinin yok edilmesini amaçlayan eylemlere müsamaha gösterilemeyeceğini ve bazı koşullarda, ifade özgürlüğüne yönelik sınırlamanın demokratik bir toplumda gereklilik arz ettiğini belirtmektedir. Hükümet ardından, başvuranın, yayımladığı dergi aracılığıyla toplum genelinde fikirlerini açıkladığını ve bu nedenle, ilgilinin ifade özgürlüğünü kullanması çerçevesinde artan görev ve sorumluluklara sahip olduğunun kabul edilmesi gerektiğini ileri sürmektedir.

39. Hükümet, başvuranın dergisi hakkında yerel mahkemeler tarafından karar verilen toplatma tedbirinin kanunla öngörüldüğü, ahlakın korunması yönünde meşru bir amaç izlediği ve izlenen amaçla orantılı olduğu kanaatine varmaktadır. Hükümet dolayısıyla, başvuran hakkında alınan tedbirin Sözleşme'nin 10. maddesinin 2. fıkrasına uygun olduğu kanısına varmaktadır.

40. Müdahil taraflarca sunulan görüşler konusunda Hükümet, bu görüşlerin yalnızca genel yorumlar içerdiğini ve görüşlerde, müdahil tarafların mevcut davayla neden ilgilendiklerinin belirtilmediğini iddia etmektedir. Dolayısıyla, Hükümet, Mahkeme'den bu görüşleri dikkate almamasını talep etmektedir.

41. Hükümet ayrıca, Anayasa'nın 10. maddesi uyarınca, herkesin dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep veya benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit olduğunu belirtmektedir.

Hükümet, Anayasa'nın adli organlara ayrımcılıkla ilgili davalarda önemli ve genişletilebilir bir takdir yetkisi verdiğini ve Anayasa'nın öngördüğü temel hak ve özgürlüklerin herhangi bir ayrımcı muameleye imkân vermediğini eklemektedir.

c) Müdahil taraflar

42. Madde 19 (*Article 19*), Küresel Mücadeleler ve Hukuk için Miller Enstitüsü (*The Miller Institute for Global Challenges and the Law*) ve İnsan Hakları İzleme (*Human Rights Watch*) örgütleri, genel ahlak kavramının gelişimci niteliği bakımından, bu kavramın yalnızca çoğunluğun menfaatlerini değil, tüm toplumun menfaatlerinin çeşitliliğini yansıtmaması gerektiğini ileri sürmektedirler. Örgütler, çoğulcu bir demokrasinin genel ahlakın değiştirilemez tek bir vizyonunu desteklememesi ve bu türden bir bakış açısını kabul ederek, ifade özgürlüğünü sansürlememesi gerektiği kanısına varmaktadır.

43. Müdahil taraflar ayrıca, Avrupa Konseyi'ne üye ülkelerin ve diğer dünya ülkelerinin uygulaması çerçevesinde ve uluslararası ve bölgesel kuruluşların bünyesinde konuya ilişkin gözlemlenen uluslararası eğilime göre, yalnızca genel bir şekilde dile getirilen genel ahlak kavramına dayanan ve herhangi bir delile dayanmayan sınırlayıcı tedbirlerin, hâlihazırda kabul edilemez olarak değerlendirildiğini ileri sürmektedirler. Müdahil taraflar, bu görüşe göre, genel ahlak kavramına başvurulmasının, yalnızca topluma yönelik gerçek ve özel bir zararın varlığının kanıtlanabilmesi ve alınan tedbirlerin bu zarar bakımından orantılı olması halinde haklı gösterildiğini ifade etmektedirler. Bu eğilimi dikkate alarak, söz konusu taraflar, ulusal makamların suçlamalarda bulunamayacaklarını ve yayınların belirli bir tarihte ve yerde toplumun bir kısmına yönelik oluşturabileceği özel ve bireysel zararı kanıtlamaksızın, yayınlara el koyamayacaklarını ileri sürmektedirler.

44. Müdahil taraflar öte yandan, bölgesel ve uluslararası modern standartlara göre, genç halkın cinsel içerikli araçlara erişimine ve bu araçları kullanmalarına yönelik getirilen mutlak yasakların kabul edilebilir olmadığını belirtmekte ve genç halkın bazı araçlara erişim hakkına sahip olmaları gerektiğini eklemektedirler. Dolayısıyla taraflar, reşit olmayanların

korunmasının bu konuya ilişkin geniş ve mutlak bir yasağı haklı gösteremeyeceği ve bu tür bir tedbir alınmadan önce, makamların yayının reşit olmayanlar üzerinde yol açabileceği olumsuz sonuçlara dair delil sunmaları gerektiği kanısına varmaktadırlar. Taraflar, somut olayda, çocukların istismara karşı korunması meşru bir gerekçe olsa bile, Hükümetin *Kaos GL* dergisinin bütün nüshalarına el konulmasının nasıl bu amaca hizmet edebildiğini kanıtlaması gerektiğini savunmaktadırlar.

45. Avrupa ve Amerika hukuk sistemlerinin karşılaştırmalı bir incelemesine dayanarak, müdahil taraflar, müstehcenlik nedeniyle sınırlamaları öngören hükümlerin, belirsiz, mutlak ve soyut nitelikte olduğu, ifade özgürlüğüne sınırlamalar getirmek için kullanıldığı ve bu hükümlerin özellikle LGBT topluluğu gibi ayrımcılığa maruz kalan bir azınlığın bastırılmasını sağladığında, cinselliğin temel hak olarak ifade edilmesi konusunda çağdaş hukuka uygun olmadığı kanaatine varmaktadırlar. Taraflar son olarak, homoseksüel ilişkiler konusunda ifade özgürlüğüne getirilen sınırlamanın genel ahlakın korunması açısından gerekli olarak değerlendirilemeyeceği kanısına varmaktadırlar.

2. Mahkeme'nin değerlendirmesi

a) Genel ilkeler

46. Mahkeme öncelikle, ifade özgürlüğü konusundaki yerleşik içtihadını hatırlatmaktadır (bk., diğer kararlar arasında, *Morice/Fransa* [BD], No. 29369/10, § 124, 23 Nisan 2015, *Delfi AS/Estonya* [BD], No. 64569/09, § 131, AIHM 2015, ve *Perinçek/İsviçre* [BD], No. 27510/08, § 196, AIHM 2015 (özetler)).

47. Mahkeme ardından, Sözleşme'nin 10. maddesinin - özellikle haber ve görüş alma ve verme özgürlüğü çerçevesinde - her çeşit kültürel, siyasi ve sosyal bilgi ve görüşlerin toplumda karşılıklı olarak ifade edilmesine imkân veren sanatsal ifade özgürlüğünü kapsadığını hatırlatmaktadır

(*Müller ve diğerleri/İsviçre*, 24 Mayıs 1988, § 27, A serisi No. 13). Mahkeme yine, bir sanat eseri yapan, bunu yorumlayan, yayımlayan veya sergileyen kişilerin, demokratik bir toplumda kaçınılmaz olan görüş ve fikir alışverişine katkıda bulunduklarını hatırlatmaktadır. Dolayısıyla, devlet ilgililerin ifade özgürlüklerine haksız olarak müdahale etmemekle yükümlüdür (bk., diğer kararlar arasında, *Vereinigung Bildender Künstler/Avusturya*, No. 68354/01, § 26, AİHM 2007-II, ve yukarıda anılan *Müller* kararı, §§ 32-33).

48. Mahkeme, sanatçı ve bu sanatçının eserlerini destekleyen kişilerin Sözleşme'nin 10. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenen sınırlamalara maruz kalabileceklerini yeniden ifade etmektedir. İfade özgürlüğünden yararlanan bir kişi, gerçekte, bu fıkra da yer alan ifadelere göre, kapsamı duruma ve kullanılan yöntem e bağı lı olan "görev ve sorumluluklar" üstlenmektedir; Mahkeme, demokratik bir toplumda ihtilaf konusu cezanın gerekliliğini denetlerken bu durumu göz ardı edemeyecektir (*Akdaş/Türkiye*, No. 41056/04, § 26, 16 Şubat 2010).

49. Ahlakın korunmasına ilişkin olarak, Mahkeme, *Müller* kararının (yukarıda anılan karar, § 35) verildiği tarihte olduğu gibi hâlihazırda, çeşitli Sözleşmec i devletlerin hukuki ve sosyal düzeninde bu bağlamda benzer bir kavram aramalarının bir sonuç vermeyeceğini yeniden ifade etmektedir. Devletlerin ahlaki gereklilikler konusundaki fikri, zaman ve mekâna göre farklılık göstermekte ve genellikle, aynı devletin bünyesinde, çeşitli kültürel, dini, hukuki veya felsefi toplulukların varlığının göz önünde bulundurulmasını gerektirmektedir. Kendi ülkelerinin zinde kuvvetleriyle doğrudan ve sürekli temas halinde olmaları sayesinde, devlet makamları, ilke olarak, buna cevap vermeye yönelik bir "sınırlamanın" veya "cezanın" "gerekliliği" hakkında olduğu gibi, bu gerekliliklerin tam içeriği hakkında da karar vermek için uluslararası hâkime nazaran daha iyi konumda bulunmaktadır (yukarıda anılan *Akdaş* kararı, § 27).

50. Mahkeme son olarak, Sözleşme'nin 10. maddesinin, yayımlamaya daha önceden getirilen her türlü sınırlamayı yasaklamadığını hatırlatmaktadır. Söz konusu maddede yer alan "koşullar, "sınırlamalar", "engellemek" ve "önleme" şeklindeki ifadeler ile *Sunday Times/Birleşik Krallık* (No. 1)(26 Nisan 1979, A serisi No. 30) ve *markt intern Verlag GmbH ve Klaus Beermann/Almanya* (20 Kasım 1989, A serisi No. 165) kararları da bu hususu kanıtlamaktadır. Bu türden sınırlamalar, bununla birlikte, Mahkeme tarafından daha titiz bir inceleme yapılmasını gerektirecek kadar büyük tehlikeler sunmaktadır (*Ekin Derneği/Fransa*, No. 39288/98, § 56, AİHM 2001-VIII). Bilgi geçicidir ve kısa bir süre için bile olsa yayımlanmasının gecikmesi, bilginin değerinin ve yararının büyük ölçüde azalmasına sebep olabilecektir (*Ahmet Yıldırım/Türkiye*, No. 3111/10, § 47, AİHM 2012).

b) Yukarıda belirtilen ilkelerin somut olaya uygulanması

51. Mahkeme, *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının bütün nüshalarının toplatılmasının, Sözleşme'nin 10. maddesinin 1. fıkrasıyla korunan, başvuranın ifade özgürlüğü hakkına yönelik bir müdahale teşkil etmesinin taraflar arasında tartışma konusu yapılmadığını tespit etmektedir. Bu türden bir müdahale "kanunla öngörülmediği", 10. maddenin 2. fıkrasında sıralanan meşru amaçlardan birini ya da birkaçını hedeflemediği ve "demokratik bir toplumda gerekli" olarak kabul edilemediği sürece Sözleşme'nin 10. maddesini ihlal etmektedir.

i. Kanunla öngörülen müdahale

52. Mahkeme, yerel makamların Anayasa'nın 28. maddesi ve Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 162. maddesi uyarınca *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının nüshalarına el koyduklarını kaydetmektedir (yukarıda 8-9. paragraflar). Dolayısıyla Mahkeme, öngörülebilirliği başvuran tarafından

şikâyet konusu edilen Ceza Kanunu'nun 226. maddesine yapılan atfın somut olayla herhangi bir ilgisinin bulunmadığı kanısına varmaktadır.

53. Mahkeme ardından, derginin nüshalarının toplatılmasının, Basın Kanunu'nun 25. maddesinin 2. fıkrasının müstehcenlik suçu nedeniyle bu türden bir tedbire izin veremeyeceği gerekçesiyle yasaya aykırı olduğu yönündeki başvuranın argümanının, Türk hukukunda üstün bir hükmün varlığının tespitine dayanmadığı kanaatine varmaktadır (yukarıda 21. paragraf). Mahkeme gerçekte, Anayasa'nın 28. maddesinin, bir yandan, soruşturma veya kovuşturmanın kanunda belirtilen suçlardan biri çerçevesinde açılması durumunda hâkimin kararı üzerine ve diğer yandan, gecikmenin, diğerlerinin yanı sıra genel ahlâkın korunması açısından sakıncalı olması halinde bu amaçla kanun tarafından açıkça yetkili kılınan merciin emri üzerine, süreli veya süresiz bir yayına el koyma imkânını öngördüğünü tespit etmektedir (yukarıda 19. paragraf).

54. Bu nedenle Mahkeme, ihtilaf konusu müdahalenin Sözleşme'nin 10. maddesi anlamında kanunla öngörüldüğü kanaatine varmaktadır.

ii. Meşru bir amaç izleyen müdahale

55. Mahkeme, ihtilaf konusu müdahalenin genel ahlakının korunması yönünde meşru bir amaç izlediğini kabul edebilmektedir (yukarıda anılan *Müller ve diğerleri* kararı, § 39).

iii. "Demokratik bir toplumda gerekli olan" müdahale

56. Mahkeme öncelikle, somut olayda, başvuran tarafından yayımlanan *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının bütün nüshalarına 24 Temmuz 2006 tarihinde yerel makamlar tarafından el konulduğunu kaydetmektedir. Mahkeme bu bağlamda, toplatma kararını veren Sulh Ceza Mahkemesi'nin, söz konusu sayının "pornografi" dosyası çerçevesinde yayımlanan bazı yazı

ve resimlerin içeriğinin genel ahlakın korunması ilkesine aykırı olduğu kanısına vardığını saptamaktadır (yukarıda 9. paragraf). Mahkeme ardından, derginin nüshalarına el konulmasına yalnızca, derginin yazı işleri müdürü hakkında açılan ceza davası çerçevesinde, Asliye Ceza Mahkemesi'nin 28 Şubat 2007 tarihli kararının kesinleşmesi halinde son verilmesi gerektiğini kaydetmektedir (yukarıda 17. paragraf). Mahkeme yine, söz konusu kararın 29 Şubat 2012 tarihli Yargıtay kararının ardından kesinleştiğini tespit etmektedir (yukarıda 18. paragraf).

57. Başvuranın ifade özgürlüğüne getirilen sınırlamanın "gerekliliğinin" mevcut davada ikna edici bir şekilde ortaya konulup konulmadığını değerlendirmek için Mahkeme esasen, ulusal hâkim tarafından kabul edilen gerekçeyi göz önünde bulundurmalıdır (*Sapan/Türkiye*, No. 44102/04, § 37, 8 Haziran 2010). Oysa somut olayda, yerel mahkemelerin kararlarından hareketle, derginin ilgili sayısında yer alan hangi yazı ya da hangi resmin ne sebeple genel ahlaka zarar verdiğini belirlemek mümkün değildir. Gerçekte, Sulh Ceza Mahkemesi'nin toplatma kararı, hâkimin, derginin içeriğinin genel ahlakın korunması ilkesine uygunluğunu ayrıntılı şekilde incelemeye özen gösterdiğinin düşünülmesini sağlayacak herhangi bir unsur içermemektedir. Sulh Ceza Mahkemesi, derginin bu sayısında yer alan hangi yazı ya da hangi resmin genel ahlaka aykırı olduğunu açıklamamaktadır (yukarıda 9. paragraf). Başvuran tarafından toplatma kararına karşı yapılan itirazı reddeden Asliye Ceza Mahkemesi kararı, bu bağlamda herhangi bir ayrıntı veya gerekçe de içermemektedir (yukarıda 14. paragraf).

58. Dolayısıyla, verilen kararlar gerekçelendirilmediğinden, ulusal hâkimin başvuranın ifade özgürlüğünü sınırlamadan önce dikkate alınması gereken kriterleri gerektiği gibi incelediği yönündeki iddia kabul edilemeyecektir. Bu nedenle Mahkeme, genel ve nedensiz bir şekilde ileri sürülen genel ahlakın korunması yönündeki gerekçenin, beş yıldan fazla bir süre boyunca derginin 28. sayısının bütün nüshalarına ilişkin toplatma ve el

koyma tedbirini haklı göstermek için yeterli olmadığı kanaatine varmaktadır.

59. Bu sonucun ötesinde, ihtilaf konusu yayını bizzat inceleyerek (benzer bir yaklaşım için bakınız, *Gözel ve Özer/Türkiye*, No. 43453/04 ve 31098/05, § 56, 6 Temmuz 2010) Mahkeme, derginin söz konusu sayısının bir bütün olarak değerlendirildiğinde, eleştirel ve analitik yazılar aracılığıyla, farklı yaklaşımlara ve özellikle LGBT kişilerin yaklaşımlarına göre pornografi konusunu ele aldığını tespit etmektedir. Mahkeme, ihtilaf konusu yayının aynı zamanda, açık içerikli birkaç resmi, bilhassa her ikisi de ressamın kendisini temsil eden iki erkeğin cinsel eylemini gösteren ve 15. sayfada yayımlanan bir resmi içerdiğini gözlemlemektedir. Mahkeme, bu resimlerin, özellikle söz konusu resmin, entelektüel ve sanatsal niteliğine rağmen, bilgi sahibi olmayan bir toplumun duyarlılığını zedeleyecek nitelikte olduğunun değerlendirilebileceği kanısına varmaktadır. Mahkeme'ye göre, LGBT topluluğunun cinselliğini konu edinen yazıların içeriği ve kullanılan bazı resimlerin açık niteliği dikkate alındığında, derginin 28. sayısı, toplumun belirli bir zümresini hedefleyen spesifik bir yayın olarak değerlendirilebilmektedir.

60. Yukarıda belirtilenleri göz önünde bulundurarak Mahkeme, söz konusu derginin tüm topluma uygun olmadığı ve öte yandan başvuranın bu durumu kabul ettiği kanısına varmaktadır (yukarıda 36. paragraf). Dolayısıyla Mahkeme, derginin nüshalarının yalnızca küçük bir kısmının gazete bayilerinde satışı amaçlanmış olsa bile, bazı kişi gruplarının özellikle de reşit olmayanların bu yayına erişimini önlemek için alınan tedbirlerin zorunlu bir sosyal ihtiyaca karşılık gelebileceğini kabul etmektedir.

61. Mahkeme bununla birlikte, verilen cezaların niteliği ve ağırlığının da müdahalenin orantılılığının değerlendirilmesi söz konusu olduğunda dikkate alınması gereken unsurlar olduğunu hatırlatmaktadır (bakınız, örnek olarak, *Sürek/Türkiye* (No. 1) [BD], No. 26682/95, § 64, ikinci bent, AİHM 1999-IV, ve *Chauvy ve diğerleri/Fransa*, No. 64915/01, § 78, AİHM 2004-VI).

Mahkeme, mevcut davada, toplumun bir kısmının bilhassa reşit olmayanların duyarlılığını koruma gerekliliği genel ahlakın korunması bakımından kabul edilebilir olsa da, toplumun tamamının derginin ihtilaf konusu sayısına erişiminin engellenmesinin haklı gösterilmediği kanısına varmaktadır. Mahkeme bu bağlamda, yerel makamların, bilgi sahibi olmayan bir toplumun söz konusu dergiye erişimini engellemek amacıyla sayının bütün nüshalarının toplatılmasına nazaran daha hafif nitelikte önleyici bir tedbiri uygulamaya çalışmadıklarını vurgulamaktadır. Bu türden bir tedbirin, örnek olarak, abonelere yönelik nüshaların toplatılması şeklinde değil, 18 yaşın altında olanlara satış yasağı veya 18 yaşın altında olan kişilere yönelik bir uyarı içeren özel bir ambalaj içinde dergiyi satma yükümlülüğü, hatta bir şekilde, bu yayının büfelerden geri çekilmesi biçiminde uygulanması mümkündür.

62. 28 Şubat 2007 tarihli Ankara Asliye Ceza Mahkemesi kararının düşündürdüğü üzere (yukarıda 17. paragraf), el konulan sayının 18 yaşından küçük olanlara yönelik bir uyarıyla birlikte yayımlanmasının, derginin yazı işleri müdürü hakkında yürütülen ceza davasının sonunda el konulan nüshaların iade edilmesinden sonra, yani 29 Şubat 2012 tarihli Yargıtay kararının ardından mümkün olduğu varsayılsa bile, Mahkeme, derginin nüshalarına el konulmasının ve derginin yayımlanmasında meydana gelen beş yıl yedi aylık gecikmenin izlenen amaçla orantılı olarak değerlendirilemeyeceği kanısına varmaktadır (bakınız, gerekli değişikliklerin yapılması koşuluyla (*mutatis mutandis*), *Alınak/Türkiye*, No. 40287/98, § 46, 29 Mart 2005 ve *Vereinigung Bildender Künstler/Avusturya*, No. 68354/01, § 37, 25 Ocak 2007).

63. Yukarıda belirtilenleri göz önünde bulundurarak Mahkeme, *Kaos GL* dergisinin 28. sayısının bütün nüshalarının toplatılmasının, başvuranın ifade özgürlüğü hakkını kullanmasına yönelik orantısız bir müdahale olarak değerlendirildiği ve Sözleşme'nin 10. maddesi anlamında "demokratik bir toplumda gerekli" görülmediği kanaatine varmaktadır.

Dolayısıyla, Sözleşme'nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

II. SÖZLEŞME'NİN 10. MADDESİYLE BİRLİKTE 14. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

64. Sözleşme'nin 10. maddesiyle birlikte 14. maddesine dayanarak, başvuran, üyelerinin cinsel yönelimine dayalı bir ayrımcılığa maruz kalmasından şikâyetçi olmaktadır.

65. Tek başına değerlendirilen Sözleşme'nin 10. maddesinin ihlal edildiği yönünde vardığı sonucu dikkate alarak Mahkeme, Sözleşme'nin 14. maddesi bağlamındaki şikâyetin kabul edilebilirliği ve esası hakkında inceleme yapılmasına gerek olmadığı kanaatine varmaktadır (*Özgür Radyo-Ses Radyo Televizyon Yayın Yapım Ve Tanıtım AŞ./Türkiye*, No. 64178/00, 64179/00, 64181/00, 64183/00 ve 64184/00, § 86, 30 Mart 2006).

SÖZLEŞME'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

66. Sözleşme'nin 41. maddesi uyarınca,

“Eğer Mahkeme, işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmecî Taraf'ın iç hukuku bu ihlalin sonuçlarını ancak kısmen ortadan kaldırılabiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, zarar gören taraf lehine adil bir tazmin verilmesine hükmeder.”

67. Başvuran, herhangi bir adil tazmin talebi sunmamıştır. Dolayısıyla Mahkeme, başvurana bu bağlamda herhangi bir meblağ ödenmesinin gerekmediği kanısına varmaktadır.

BU GEREKÇELERLE, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun, başvuran tarafından yayımlanan derginin 28. sayısının nüshalarının toplatılmasına ilişkin Sözleşme'nin 10. maddesi bağlamındaki şikâyetle ilgili kısmının kabul edilebilir olduğuna;
2. Sözleşme'nin 10. maddesiyle birlikte 14. maddesi bağlamındaki şikâyetin kabul edilebilirliği ve esasının incelenmesine gerek olmadığına;
3. Başvurunun geri kalan kısmının kabul edilemez olduğuna;
4. Sözleşme'nin 10. maddesinin ihlal edildiğine *karar vermiştir*.

İşbu karar, Fransızca dilinde tanzim edilmiş; ardından Mahkeme İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2 ve 3. fıkraları uyarınca 22 Kasım 2016 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Stanley Naismith
Yazı İşleri Müdürü

Nebojša Vučinić
Görevde olan Başkan